

הקדושה סגולה הסדר

דף זה מרכז את עקר דיני הסדר לפי הסימנים-
אבל הוא אינו כולל את כל דיני הסדר.

קדוש מקדשים על היין, שותים כוס ראשונה.

- קדוש בליל הסדר חוב להיות אחרי צאת הכוכבים. בכוס זו מקימים שתי מצוות- קדוש וכוס ראשונה.
- בסוף הקדוש מברכים שהחינו. צריך לכוון שהברכה תחול על החג ועל כל מצוות הלילה.¹
- שותים את הכוס בהסבה לצד שמאל. לכתחלה יש לשותת את כל הכוס (לכתחלה = כד רצוי לנהג), ומי שאינו יכול ישותה רב הכוס, מלבד כוס רביעית, שחובים לשותת את כלה (או שעור רביעית). לפיכך רצוי להכין כוס שמכילה שעור (רביעית²) ולא הרבה יותר.
- יין אדם עדיף מיין לבן. יש סוברים שאין לשותת מיץ ענבים, אלא דוקא יין, ויש סוברים שמתר לשותת מיץ ענבים, ולדעת חלקם אף רצוי לשותת מיץ ענבים אם זה יותר אהוב על השותה מאשר יין.³

ורחץ נוטלים את הידים בלי ברכה.

ברפס לוקחים ירק הנקרא ברפס, טובלים אותו במי מלח או בחמץ, ואוכלים אותו.

- מברכים על הכרפס בורא פרי האדמה, ומכוונים להוציא גם את המרור בברכה הזאת.
- אוכלים פחות מכזית מהכרפס.

יחץ נוטלים את המצה האמצעית (משלש המצות) ופורסים אותה לשניים.

- את החצי הגדול מצניעים לאפיקומן, וכורכים אותו במפה זכר למה שכתוב "משארתם צרות בשמלתם".⁴

מגיד**קוראים את ההגדה - מספרים ספור יציאת מצרים.**

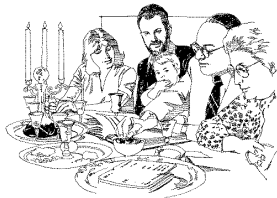
- לפני קריאת ההגדה יכון או יאמר שרוצה לצאת ידי מצות ספור יציאת מצרים.⁵
- מגלים את המצות ומגביהים את הקערה לאמירת "הא לחמא עניא". אחרי אמירת "הא לחמא עניא" מוזגים כוס שנייה.
- לאחר קריאת ההגדה שותים כוס שנייה בהסבה.

רחצה**נוטלים ידים לסעודה בברכה.****מוציא מצה מברכים על המצה, ואוכלים את המצה.**

- נוטלים את המצות בידי ומברכים שתי ברכות - "המוציא לחם מן הארץ" ו"על אכילת מצה".
- יש לאכל מצה שמוקה בשעור שני זיתים (אחד ל"המוציא" ואחד למצנת מצה). (כזית = שעור אכילה של מצה. יש דעות שונות לגבי הגדל של כזית). מי שאינו יכול לאכל כשני זיתים של מצה יאכל כזית.⁷
- אוכלים את המצה בהסבה.

מרור**אוכלים מרור.**

- לוקחים כזית מרור, טובלים אותו בחרסת, מנערים החרסת מעליו (כדי לא לבטל את מרירותו) ומברכים "על אכילת מרור". לא מברכים "בורא פרי האדמה" כי כבר ברכנו "האדמה" על הכרפס).
- את המרור אוכלים בלי הסבה. צריך ללעס את המרור ולא לבלעו בלי לעיסה.

כורך**אוכלים מצה ומרור יחד.**

- לוקחים מהמצה השלישית (כזית מצה), כורכים את המצה עם מרור וטובלים את המצה ואת המרור בחרסת (ויש שלא נוהגים כן).
- לכתחלה אין להסיח את הדעת בדבורים שאינם קשורים לסדר בין ברכת "המוציא לחם מן הארץ" עד שיאכל את ה"כורך". (כדי שברכת המוציא וברכת מרור יחולו גם על אכילת ה"כורך").⁸

שלחן עורך אוכלים סעודה.

- לא יאכל יותר מדי, מכיון שצריך לאכל עוד כזית (או שניים) מצה לאפיקומן.

כל השונה הלכות בכל יום מובטח שהוא בן עולם הבא

תדפיס מתוך הלכה יומית בעריכת צבי האריס © תשס"ט tzvi@halachayomit.com

צפון	אוכלים את האפיקומן.
<ul style="list-style-type: none"> • לוקחים מהמצה שהצנעה לפני "מגיד" ואוכלים אותה בהסבה לפני חצות הלילה.⁹ • לכתחלה יש להשתדל לאכל שני כזיתים, אחד זכר לפסח, ואחד זכר למצה שאכלו עם הפסח. מי שאינו יכול לאכל כשני זיתים של מצה יאכל אחד. 	
ברך	מברכים ברפת המזון.
<ul style="list-style-type: none"> • מוזגים כוס שלישית, ומברכים עליה ברפת המזון. שותים את הכוס בהסבה. 	
הלל	אומרים את ההלל.
<ul style="list-style-type: none"> • מוזגים כוס רביעית לפני ההלל, ושותים את הכוס אחרי ההלל. 	
נרצה	מתפללים לה' שתפלותינו ובקשותינו בלילה זה יעלו לרצון לפניו.

ושם ספ"כ כתב שהחזו"א שנה מיץ ענבים. בשו"ת יד הלוי סי' קנ"ה כתב שאין יוצאים י"ח ד' כוסות במיץ ענבים.
 4. שמות ייב: ל"ד.
 5. מ"ב תע"ג ס"ק א'
 6. בדיני אפיית המצות למדנו ממתי המצות צריכות שמירה.
 7. בא"ח צו ל"ד.
 8. שו"ע תע"ה סעי' א' מ"ב וכה"ח שם.
 9. שו"ע, רמ"א ומ"ב סי' תע"ז: א'.

מקורות-
 1. כה"ח תע"ג ס"ק ו'.
 2. 86 סמ"ק לפי הגר"ח נאה ו- 150 סמ"ק לפי החזו"א. סמ"ק = מיליטר. וזאת הברכה, קונטרס השיעורים.
 3. המתירים לכתחילה הם הגר"מ אליהו (מובא ב"מקראי קודש" הל' ליל הסדר פרק ד' הערה ל"ו), ובספר "סדר הערוך" הביא שו"ע הרב סי' תע"ב סעי' י"ז שכתב ששתייה ערבה היא דרך חירות ולפי זה כתב שמי שמיץ ענבים ערב לו יותר מין מקיים בו דרך חירות.